A-loong van Wanica

Beverly King

bron
Beverly King, *A-loong van Wanica*. Met illustraties van Willy King. WAGINA, Wageningen 2006

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/king037aloo01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

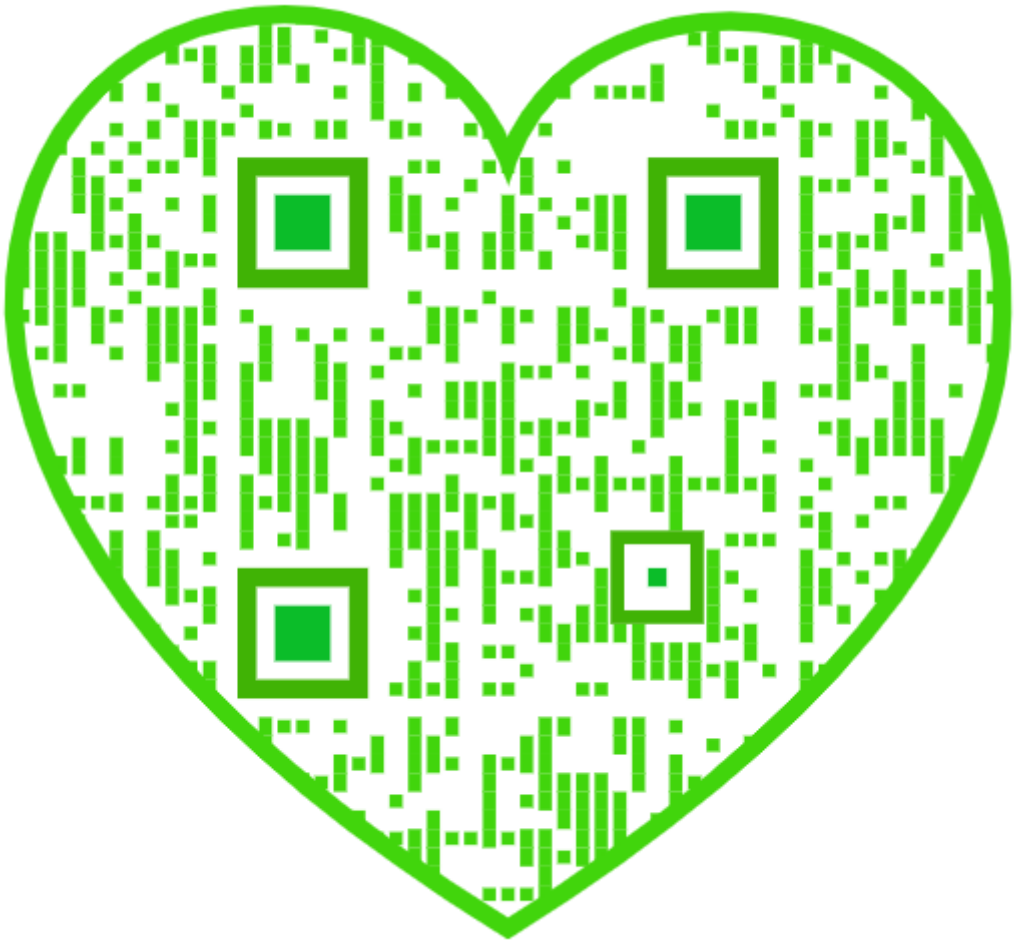

De jongen met de lange naam.

‘Pak het, Bruintje, pak de bal,’ schreeuwt Patrik opgewonden tegen de hond.

Het is heet. A-loong Patrik speelt met zijn hond op het erf. Wat heeft hij Bruintje gemist toen hij in de stad was. Daar heeft hij het grootste deel van zijn vakantie doorgebracht. Bij zijn tantes en ooms en zijn opa. Die heeft hem vanmorgen weer thuis gebracht. Opa is papa ook komen helpen met de verbouwing van de winkel.

A-Loong Patrik woont in het district Wanica met zijn vader, moeder en zijn broertje.

Hij is daar geboren. Zijn vader gaf hem de mooie naam A-Loong Patrik. Op school zegt de meester altijd, de jongen met de lange naam. De meeste mensen noemen hem Patrik of Patje.

Zijn moeder en vooral zijn opa, noemen hem A-Loong. Zijn Chinese naam betekent draak. Een draak is bij de Chinezen het teken van kracht. Zijn moeder heeft hem verteld, dat hij een hele sterke baby was. Dus A-Loong is heel erg blij met zijn naam.

Smakelijk eten met A-loong Patrik

Het is etenstijd. Hij hoort zijn moeder roepen. ‘A-Loong!’ Maar hij wil nog even doorspelen.

‘A-loong Patrik, kom onmiddellijk binnen en laat de hond met rust,’ roept moeder voor de tweede keer.

Moeder houdt zich altijd aan de etenstijd. Ze moeten op tijd binnen zijn. Zijn broertje zit al aan tafel. Papa en opa Wan-ling ook.

Patrik haast zich aan tafel, want samen eten is erg belangrijk voor zijn vader en moeder. Ze praten dan over alle dingen, die door de dag heen zijn gebeurd.

Mama heeft speciaal voor opa won-ton soep en tjauw-fan met geroosterde kip gemaakt.

A-loong Patrik heeft een reuze honger.

‘Mama?’ vraagt Patrik, ‘Mag ik ook een beetje soep?’

‘Natuurlijk,’ zegt mama. Zij geniet ervan wanneer iedereen smult van haar eten.

Na de soep eet A-loong Patrik ook een flinke portie tjauw-fan.

Opa en papa eten de rijst met stokjes. Dat vindt A-loong Patrik erg moeilijk. Mama heeft hem gewoon met vork en lepel leren eten.

Hij heeft weleens geprobeerd tjauw-min, de Chinese bami, met stokjes te eten. Alles gleed terug op zijn bord. Alleen de stokjes bereikten zijn mond. Patrik bleef het maar proberen. Wat hebben ze gelachen, Opa kon niet meer door eten. Mama haalde de stokjes weg en zei: 'Je leert het wel als je groter wordt.'

Meredith zijn buurmeisje, en de babbelkous van de klas, noemt tjauw-fan, witte nasi. Ze weet het altijd beter.

'Nasi is een Javaans gerecht en het is altijd bruin,' had A-loong Patrik gezegd. Mere had een lelijke tong uitgestoken. De meester had haar een standje gegeven. Hij zei, dat A-loong Patrik gelijk had. Meester legde toen uit, dat de naam 'witte-nasi' in Suriname is ontstaan.

A-loong Patrik geniet van zijn tjauw fan en de heerlijk bruin geroosterde kip.

Na het eten praten opa en papa nog wat door. A-loong en zijn broertje zijn stil. Mama luistert ook mee en knikt alleen instemmend als papa naar haar kijkt.

Opa is voor het weekend naar Wanica gekomen. Hij is komen kijken naar de verbouwing van de winkel.

Papa woont al vijftien jaar hier. Deze wijk heet Welgedacht C. Papa heeft zijn winkel van opa gekregen. Opa had het erf gekregen van meneer Ramthal.

Deze meneer dronk elke dag veel **sopie**, sterke rum, op rekening bij opa. Meneer Ramthal speelde ook het oude gokspel piauw en verloor zo veel geld. Hij kon opa Wan-ling niet betalen. En hij gaf hem in plaats van geld, één van zijn gronden in Wanica. Opa Wan-ling heeft goed gezorgd voor mijnheer Ramthal zijn vrouw.

Patrik weet dat allemaal, omdat oma Ramthal het hem altijd weer vertelt, als ze een pakket levensmiddelen van opa krijgt.

A-loong houdt veel van opa Wan-ling. Opa is ook heel erg knap. Hij maakt zieke mensen beter. A-loong heeft het zelf gezien, toen hij in de stad was. Opa behandelt zijn patiënten met naalden. Dat is een oude Chinese geneeswijze. Men noemt het acupunctuur. In Suriname zijn er maar heel weinig mensen die dat kunnen.

Opa heet eigenlijk Sie-Wan-ling. De ‘Sie’ geeft aan dat hij de 4de zoon is van zijn ouders.

Opa had drie broers en een jongere zus. Eén broer is er niet meer. Hij is op jonge leeftijd overleden. Eén broer woont in de Verenigde Staten en één keerde terug naar China. Veel

Chinezen komen uit China en sommige uit een ander land, dat Hong-kong heet.

Na het eten gaat A-loong bij opa zitten. ‘Opa vertel weer iets leuks, noh?’ vraagt A-loong Patrik. Ze eten een bacove. Opa lacht. Hij wijst op de bacove en vertelt:

‘Vroeger ging ik vaak met mijn vrienden naar Boma polder. We aten daar een hele tros bacove.

‘Zoveel?’ vraagt Patrik. ‘Kregen jullie dan geen buikpijn opa?’ Opa lacht weer.

‘Mama zegt al bij de tweede bacove, dat ik buikpijn ga krijgen,’ klaagt Patrik. ‘Werd er bacove op Santo Boma geplant, opa? Ik dacht dat er daar alleen een gevangenis was.’

‘Nee,’ zegt opa. ‘Jij moet nog een heleboel van je district leren.’

‘Ik weet dat Lelydorp de hoofdplaats is van Wanica,’ zegt A-loong trots.

‘Goed zo,’ lacht Opa. Zijn ogen gaan bijna helemaal dicht. Net kleine spleetjes.

‘Daar gaan we morgen naar toe. Vroeger noemde men Lelydorp, **Kofidjompo**. Het pleintje dicht bij de warungs, waar de palmbomen staan, heet nog steeds Kofidjompo. Men vertelt dat deze naam komt van een slaaf Kofi, die gesprongen was over een kreek om te vluchten. Je moet ook weten dat een deel van

de Kwattaweg bij jouw district hoort,' zegt opa tegen A-loong Patrik.

Hij kijkt vol bewondering naar opa. Wat weet opa toch veel. Opa staat op, hij gaat een dutje doen.

A-loong Patrik gooit de bal voor Bruintje. Die ligt loom en lui op de mat voor de deur. Hij heeft niet zoveel zin, maar na drie keer lokken, springt hij vrolijk op en is hij weer in de strijd.

A-loong gaat die avond vroeg naar bed.

Rijden op fo ca lu

De haan heeft nog niet gekraaid, maar A-loong is al klaar wakker. Hij probeert weer te slapen, maar het lukt niet. Wanneer de haan kraait, ziet hij de eerste zonnestralen al aan de hemel. Hij kruipt uit zijn bed en gaat snel in bad. Hij trekt zijn beste kleren aan.

Opa zit al gekleed op balkon. A-loong Patrik kijkt verwondert naar opa. Hij vraagt zich af wanneer opa is opgestaan om te baden. A-loong had niets gehoord.

Opa ziet zijn verwonderde blik en lacht weer eens totdat zijn ogen als spleetjes dicht knijpen.

'Als je vroeg opstaat, dan heb je genoeg tijd om van buiten en van binnen wakker te worden.'

A-loong Patrik begrijpt hem niet zo goed. Hij weet wel, dat het wijze woorden moeten zijn.

Opa heeft zelfs al soep gekookt. Ze drinken beiden een kom **jok-djoi**. Het is een stevige soep. Papa noemt het ook wel **blaka soepoe** want het is erg donker, maar wel heel gezond. Het wordt van natuurlijke wortelkruiden gemaakt.

Mama en papa gaan niet mee. Broertje ook niet. Tegen zeven uur vertrekken ze naar Lelydorp. Opa slaat af naar de Indira Ghandhi weg.

'Het is altijd druk op **fo ca lu**. Zelfs nu in de vakantie,' zucht A-loong. Hij noemt deze weg altijd fo ca lu, dat heeft hij van opa overgenomen.

Opa had hem verteld, dat deze weg vroeger Pad van Wanica heette. Tot nu toe noemt men het zo. Maar, de oude Chinezen hadden deze weg een eigen naam gegeven, fo ca lu. Het betekent letterlijk 'treinstraat'.

De treinen reden vroeger langs deze weg naar de stad. Je kan de oude treinen nog zien staan te Onverwacht in het district Para.

In Lelydorp slaan ze af bij de watertoren en stoppen bij een grote Chinese supermarkt. Aan de overkant bij de warungs koopt opa een paar pakjes cassave en bananenchips. A-loong Patrik loopt ook mee en kijkt naar de Javaanse

gerechten. Hij ziet de nasi van maè, dat is de bruine nasi van Meredith.

Opa loopt naar een oude maè.

‘Wan-ling,’ lacht ze.

‘**Fafu ju**? Hoe gaat het?’ lacht Opa terug.

‘**Bun**,’ zegt de oude javaanse vrouw.

‘**Diesie na Mikel boi**, dit is Mikel zijn zoon. Kan hij even hier zitten?’ vraagt opa.

Maè knikt en begint een praatje met A-loong Patrik.

Opa moet naar het politiebureau om een vergunning voor papa op te halen. Het bureau is aan de overkant van de warungs.

Opa is snel terug. Zij rijden naar de houtzagerij en opa bestelt wat hout bij meneer Persad.

‘Wanneer mag ik langs komen voor die rug behandeling?’ vraagt Baas Persad.

Opa belooft hem maandag te helpen. Ze rijden weer verder. Opa slaat af bij de Houttuinweg en rijdt langs het Tout Lui Faut kanaal.

‘Waar gaat opa?’ vraagt A-loong Patrik.

‘Naar Dijkveld, ik moet cement voor je papa kopen,’ antwoordt opa.

Dijkveld ligt ook in district Wanica, daar heb je veel meer bedrijven en fabrieken.

Zij naderen het plaatsje Tout Lui Faut.

‘Kijk, opa, daar is de grote raffinaderij van onze N.V. Staatsolie Maatschappij Suriname,’ zegt A-loong trots.

Opa knikt: ‘Ik rij alleen maar met “unleaded” van onze eigen Staatsolie.’

Gevaar op de weg

Bij Dijkveld laden de mannen de zakken cement in opa's bestelwagen.

‘Zo,’ zegt opa, ‘en nu terug naar huis.’ Ze rijden weer langs het kanaal, maar slaan dit keer af bij de Commissarisweg.

Zo komen ze weer op de ‘fo ca lu’. Ze rijden langs de wijken van Welgedacht A en Welgedacht B.

‘Pas op, opa!’ roept A-loong.

Een bus met passagiers raast met een vaart voorbij en haalt twee auto's in. De bus slingert over de weg en slaat een loslopende hond. De hond rolt over de weg en rent daarna jankend weg. De chauffeur vermindert heel even zijn vaart, maar rijdt dan nog harder door.

‘Wat!’ schreeuwt A-loong. ‘Dat is toch gemeen, opa. En het is ook nog een bruine hond.’

‘Wacht,’ zegt opa. ‘Nu ga je iets moois zien, maak je maar geen zorgen.’ Hij kijkt in zijn

spiegel. Een agent op een motorfiets rijdt in een nog grotere vaart, met loeiende sirene, het busje van opa voorbij. Opa lacht. De bus stopt aan de kant en de chauffeur stapt uit. De agent is erg boos en wijst met opgeheven wijsvinger naar de chauffeur.

‘Deze krijgt zeker een fikse bekeuring,’ zegt Opa.

Hij maakt de bocht naar, Welgedacht C. Opa parkeert de bestelwagen op het erf.

A-loong Patrik kijkt direct als hij Bruintje op het erf ziet. Gelukkig, die loopt lui naar hem toe. Opgelucht, aait hij Bruintje over z'n kop. A-loong rent naar de winkel om zijn ouders het verhaal vertellen.

Weer naar school

De vakantie is voorbij. De winkel is af.

A-loong Patrik zit weer samen met zijn vriendjes Albert en Fabian van de 4de klas. Ze hebben elkaar een heleboel te vertellen over de vakantie. Albert vertelt over het feest van zijn tante, waar er ook een Djarang Kepang optreden was.

'Ik ben altijd bang, wanneer de mannen als echte paarden doen bij de Djarang Kepang dans,' zegt Fabian. 'In de stad heb ik ook een keer een grote Chinese draak zien dansen. Hij was heel lang en had een grote kop. Griezelig hoor! Geef mij maar liever een leuke dansi dan die enge draak.'

Patrik lacht om het gezicht van Fabian. 'Bij de Chinezen danst de draak alleen bij nieuwjaar. Het zijn de mannen onder de draak die de kop en zijn lichaam laten bewegen. De draak vecht tegen het kwaad. Soms danst hij ook, als er iets speciaals te doen is.'

Daar komt de drukke Meredith. Ze groet de jongens en plaagt Patrik.

'**How mouw**! Dag, **omu snesi**,' plaagt ze. 'Ik heb gezien dat je een nieuwe winkel hebt gemaakt.'

Patrik kijkt Meredith verveeld aan. Hij houdt niet van de bijnaam 'omu snesi'. Als hij later in

de winkel gaat werken, moeten de klanten hem A-loong, Patrik of Patje noemen. Gelukkig noemen de jongens hem Patje.

Na school lopen ze samen naar huis. Welgedacht C is een lange straat, waarin ze allemaal wonen.

A-loong Patrik nodigt zijn vriendjes uit voor de heropening van de winkel op zaterdag.

'**Mi kon tu**,' zegt Mere 'ik kom ook.'

De winkel

Het is erg druk. De twee broers van papa en zijn zusje, tante l-ling, zijn er. Opa heeft de winkel in de stad gesloten. Zelfs oma Sin Yin, een zus van opa Wan-ling, is er samen met haar kleinkinderen, Jeffry en Ellyy.

Jeffry is de lievelings-neef van A-loong Patrik. Ze zijn uit de stad gekomen om de opening mee te maken.

Opa en zijn zus spreken beiden nog het Hakka Chinees. Dat is de taal, die vele oude Chinezen in ons land spreken.

Oma Sin Yin vraagt aan opa: 'Is er wel een **tung sen** te vinden in deze **ba-na-si**?'

A-loong Patrik kan geen Hakka praten, maar hij vindt het heel leuk om te horen. Hij kan wel een paar woordjes verstaan. Hij weet dat de zus van opa naar een telefoon zoekt. Dat

noemen ze nu **teng wa**. Er zijn heel wat Hakka woordjes veranderd in Suriname. A-loong zijn broertje zingt luid: ‘Teng wa, teng wa...’ Hij trekt oma Sin Yin naar de telefoon. Ze belt naar de stad en zegt dat ze goed zijn aangekomen.

A-loong weet niet meer wat ba-na-si betekent. Hij vraagt het aan zijn vader.

‘Het is ook zo'n Surinaams Hakka woord en het komt van **pranasi** of plantage,’ legt papa uit.

De vriendjes van A-loong Patrik zijn er ook. Mere komt met twee andere meisjes aanlopen.

Papa heeft samen met zijn broers de pagara al uitgerold.

‘A-loong!’ roept papa. ‘Pak de ladder even.’

A-loong Patrik haalt samen met Albert en Fabian de zware ladder uit het magazijn. Ze moeten over zoveel dozen en kisten. Een doos met pakjes pinda valt om. Ze zetten de pakjes snel weer terug.

Opa kijkt toe. Hij geeft ze elk een pakje pinda en kijkt naar de moderne verpakking.

Vroeger verpakten de Chinezen hun pinda, zout en andere spullen in een **pepremoisie**. Dit was een schuin gedraaid papieren zakje. Het leek op een klein omgekeerd mutsje.

De jongens brengen de ladder snel voor papa.

Vóór de feestelijke opening bidt opa voor geluk en wijsheid. Oma Sin Yin zegent de familie op de Chinese manier.

Nu wordt de pagara aangestoken. Het is een spannend moment. Iedereen is stil. Zelfs Mere, die aan één stuk door met zijn nichtje Elly babbelde.

De lont is een beetje koud geworden en wil geen vlam vatten. Papa en zijn broers proberen om de beurt de lont aan te steken.

Eindelijk... wel duizend kleine vuur-vonkjes en... PAPPARAPAPAP

Papa en een oom rennen zo hard als ze kunnen weg van de pagara. Papa zijn jongste broer blijft staan. Hij werkt bij de brandweer. Dus let hij op het brandgevaar.

Het is een oorverdovend geluid. Gillend rennen de meisjes steeds verder het erf op. Bruintje is in een hoekje van het magazijn gekropen.

Het geknal stopt. De kinderen juichen opgewonden. De ouderen klappen in hun handen. De winkel is heropend.

Er zal nu gedronken en gegeten worden op het succes van de nieuwe winkel. Er is veel te eten: koek, saw paw, tjauw min, gebakken wonton, geroosterde kip en varken.

'Kom, Patje, laten we hele bombels gaan zoeken op het erf,' zegt Fabian. De jongens lopen naar de resten van de pagara.

'Moet ik de hark halen?' vraagt Albert, 'dan ruimen we het direct op.'

Papa ziet dat Albert de hark pakt. Hij zegt: 'Dat hoeft nu echt niet. Er is nog feest. Het kan morgen wel gedaan worden.'

'Wij willen ook wel wat bombels,' zegt Elly, die komt aanlopen met Meredith en haar vriendinnen. 'Wegwezen!' snauwt Fabian. 'Bombels zijn gevaarlijk voor jullie.'

‘Oh, ja! Wie heeft dat gezegd?’ snauwt Elly terug.

‘Jullie durven niet eens een piefpaf bombel te schieten, dus verdwijn,’ zegt Jeffry.

‘Oom Mikel, de jongens plagen ons,’ schreeuwt Elly.

‘Niet vervelend doen jongens,’ waarschuwt papa.

‘Kom maar lekker zoete cake halen,’ roept oma Sin Yin.

De meisjes lopen naar oma toe.

‘Elly is net zo lastig als Mere,’ zegt A-loong zachtjes tegen de jongens. Grinnikend gaan de jongens door met hun zoek actie. Ze vinden niet veel losse bombels. De pagara is goed afgeschoten en de rode papier-snippers liggen overal verspreid.

De jongens haasten zich om ook een stuk cake te eten. Er zijn verschillende soorten cake. De cake van kleefrijst wordt meestal gemaakt bij de viering van het Chinees nieuwjaar. Het heet de **niangao**. Men eet het als symbool voor goede vriendschap.

A-loong Patrik is dol op niangao. Fabian vindt dat het een beetje smaakt naar bojo. Hij noemt het ‘**njan go**’ dus eet hij maar. Er is ook nog **tjoek**, dat is zachte rijst met kleine stukjes varkensvlees en garnalen erdoor. Mama heeft

het gemaakt. Meredith vindt dat echt heel lekker.

‘Waarom laten de Chinezen altijd hun pagara snippers zo lang liggen voor hun huis of winkel?’ vraagt Albert.

‘Ik weet het niet,’ zegt A-loong Patrik.

‘Ik wel,’ zegt Jeffry. ‘Mijn oma heeft gezegd, dat de bombels ook kwade geesten verjagen. De natuur moet het kwaad zelf oplossen en ik denk dat we daarom de papiertjes laten liggen.’

‘Nee,’ zegt Elly eigenwijs. ‘De bombel is er voor succes en om de kwade dingen weg te jagen. Dat heeft oma Sin Yin gezegd. Het rood is voor geluk.’

Oma is achter ze komen staan. Ze is trots op haar kleinkinderen. Ze doet echt haar best om haar kinderen en klein-kinderen over de Chinese cultuur te leren.

‘*Jongele Chinezen weten gewoon niets van de tladities*!’ klaagt ze. ‘*Het gaat allemaal velkeeld gaan in de toekomst. Ze weten neks over Bhoeddha of Huang Ti*.’

A-loong Patrik vindt het altijd grappig wanneer oma Sin Yin praat. Zoals vele oude Chinezen spreekt ze de r uit als een l. Dat komt omdat er geen ‘r’ in de Chinese taal voorkomt. Net als het Saramacaans in het binnenland.

Opa Wan-Ling kan de rrr wel gewoon zeggen.

‘Wie is Huang Ti?’ vraagt Albert nieuwsgierig.

‘Hij was een keizer die heel lang geleden in China leefde,’ vertelt oma Sin Yin. ‘En wel langer dan 2000 jaar geleden. Hij had veel gedaan voor de Chinese cultuur en de Chinese sterrenbeelden.’

Vragend kijkt A-loong naar zijn opa.

Opa was op jonge leeftijd gemeente lid van de Chinese zending van de Evangelische Broeder Gemeente geworden. Hij doet wel aan de Chinese cultuur. Maar hij gelooft niet in al de dingen, die ze moeten doen. Hij heeft zijn kinderen wel bepaalde dingen geleerd en verteld, maar niet zo uitgebreid als zijn zus. Opa en papa Mikel gaan trouw naar de kerk.

Opa vertelt nu verder. Bijna alle gasten luisteren mee. De Chinezen van China tellen de jaren al langer dan de christenen.

Het Chinese nieuwjaar wordt ook op een andere dag gevierd. De kinderen knikken. Meestal zijn de winkels ook gesloten op zo een dag.

‘En Boeddha, de heilige wijze meester in China, heeft elk jaar naar een dier genoemd. Zo heb je het jaar van de haan en de hond.’

Oma wil de kinderen verder uitleggen, maar opa wenkt haar. ‘Een andere keer breng ik oma

speciaal mee uit de stad dan kan ze jullie verder vertellen. Nu is het tijd om te feesten,' zegt hij.

Oma lacht. Zij wil ook wel een beetje met haar broer en de andere gasten babbelen.

De kinderen gaan **djoel** spelen. Bruintje is uit zijn schuilplaatsje gekropen en rent hard mee. Wanneer het al donker is vertrekken de laatste gasten. Het was een fijne dag.

Naar de stad

Een week na de opening gaat de familie naar de stad. A-loong Patrik is opgewonden. Hij moet meedoen aan een optocht. Ze vertrekken in de middag. Fabian zal voor Bruintje zorgen. Ze rijden via Welgedacht C, want papa vindt het nu te druk op de Indira Ghandiweg. A-loong Patrik kijkt naar buiten. Hee, wie ziet hij daar rennen? 'Albert!' roept hij.

Papa kijkt ook en toetert. Albert lacht en wuift met beide handen. Hij is bij zijn oma hier in het dorp Koewarasan. De hele familie wuift terug.

Ze rijden verder naar de Kameelbrug. Zo komen ze bij de Leidingen. De Leidingen zijn lange zijwegen van de nog langere Commissaris Weytingweg. A-loong kijkt naar buiten. Bijna elk erf heeft vlaggetjes van het Hindu-geloof.

Zo weet A-loong Patrik, dat er veel Surinamers van Hindostaanse afkomst daar wonen. Hij leest alle Leidingen luidop. Ze hebben allemaal een nummer. ‘Leiding 9a, 10, 10a... zijn we nog in district Wanica, papa?’ vraagt hij.

‘Ja, hoor,’ zegt papa. ‘Als we voorbij de Leysweg komen weet je zeker dat we in district Paramaribo zijn.’

Ze rijden langs het N.I.S. Het gebouw is door China aan ons land geschonken. Deze sporthal wordt nu naar de zwemkampioen Anthony Nesty genoemd.

A-loong zal bij oma Sin Yin en Jeffry logeren aan de Franchepane straat. Van daaruit zullen ze samen naar de verzamel-plek gaan voor de optocht. Elly mag ook meedoen. Oma heeft een heel grote supermarkt. De rest van de familie rijdt door naar het huis van opa.

Vandaag is het 20 oktober, de herdenking van de Chinese immigratie in het jaar 1853. Het is een heel feest. Het is erg druk en ook erg warm. De groepen die meedoen aan de optocht zijn al vroeg op het onafhankelijkheids-plein.

A-loong Patrik is verkleed als een echte Shoalin fighter. Dat is een vechter van een oude gevechtssport uit China. Hij heeft een zwarte

broek aan met een gele band en zwarte kung-fu patta's.

Vooraan zullen enkele oudere mannen dansen met de draak. A-loong Patrik mag in de bak van de truck staan en de gong slaan. Samen met Jeffry en Elly klimt hij in de bak.

Elly ziet er lief uit met de bloemen in haar haar. Zij heeft een Chinese jurk aan.

De oudere jongens en meisjes zullen achter de truck lopen met rode en gele lampionnen. Een lampion is een papieren lamp.

De optocht begint.

De draak maakt hele sierlijke bewegingen, vooral als A-loong op de gong slaat. Sommige kleine kinderen huilen als ze de draak zien. Jeffry lacht ze uit. A-loong kijkt boos naar hem.

Jeffry maakt met een ernstig gezicht kung-fu sprongen bij elke gongslag. A-loong en Elly giechelen, want dat moest Jeffry eigenlijk juist niet doen. Hij maakt zijn eigen show. De toeschouwers klappen en juichen.

Het is al schemerig. Nu gaan de lampionnen aan. ‘Oooohh, wat mooi...’ horen ze van alle kanten. De rode lichtjes dansen in het donker. Prachtig!

Na de optocht gaat de familie naar Kon Njie Ton San. Dat is een oud verenigings-gebouw in de stad. Het heeft een echte Chinese dak. Ze gaan daar het feest verder vieren.

De volgende dag keert de familie heel vroeg terug naar huis. Het broertje van A-loong slaapt op mama's arm. A-loong is ook moe. Hij is blij dat ze naar huis gaan.

Papa zegt, dat ze de optocht ook een keer in Wanica moeten organiseren.

Wat zal dat fijn zijn, denkt A-loong Patrik.

Beverly King, ***A-loong van Wanica***

[Over Suriname]

Overzicht districten van Suriname

District	Hoofdplaats	Inwoners	Oppervlakte	Dichtheid
1. Brokopondo	Brokopondo	13.299	7.364 km^2	1,8 inw/km^2
2. Commewijne	Nieuw Amsterdam	24.657	2.353 km^2	10,5 inw/km^2
3. Coronie	Totness	2.809	3.902 km^2	0,7 inw/km^2
4. Marowijne	Albina	16.641	4.627 km^2	3,6 inw/km^2
5. Nickerie	Nieuw-Nickerie	36.611	5.353 km^2	6,8 inw/km^2
6. Para	Onverwacht	18.958	5.393 km^2	3,5 inw/km^2
7. Paramaribo	Paramaribo	243.640	183 km^2	1331,4 inw/km^2
8. Saramacca	Groningen	16.135	3.636 km^2	4,4 inw/km^2
9. Sipaliwini	*geen*	28.202	130.567 km^2	0,2 inw/km^2
10. Wanica	Lelydorp	86.072	442 km^2	194,7 inw/km^2
Totaal:	-	487.024	163.820 km^2	3,0 inw/km^2

Suriname (Republiek Suriname; Sranan) ligt aan de noordoostkust van Zuid-Amerika. Het grenst in het oosten aan Frans-Guyana, in het westen aan Guyana, in het zuiden aan Brazilie en in het noorden aan de Atlantische Oceaan.

Officiele landstaal - Nederlands
Volkstaal - Sranan

Hoofdstad - Paramaribo

Regeringsvorm - Republiek

Religie - Christendom 41%, Hindoeisme 20%, Islam 13%, andere 10%, onbekend 16%

Inwoners - 487.024 (telling 2004)

Verhouding:	27.4% Hindoestaan
	17.7% Creool
	14.7% Boslandcreool
	14.6% Javaan
	12.5% Gemengde afkomst
	6.5% ander groepen
	6.6% onbekend

Munteenheid - Surinaamse dollar (SRD)

Klimaat - Tropisch regenwoud

Oppervlakte - 163.820 km^2 (1.1% water)